

ИКОНОМИЧЕСКИ ИЗВЕСТИЯ

СЕДМИЧНО ИЗДАНИЕ НА

Търговско-Индустриалната Камара и Стоковата Бора в Варна.

Всичко що се отнася до Икономически Известия се изпраща до Варненската Търговско-Индустриална Камара.

Абонаментъ { Годишенъ . . . 100 лв.
Полугодишенъ . . . 60 „
Чужбина (годишенъ) 140 „

Обявления { 1 стр. 600 лв. — 1/2 — 300 лв.
1/4 „ 180 „ — 1/8 — 100 „

Стопанското повдигане на Варна.

Следъ помѣстената въ миналия брой на вестника ни обстоятелствена и обосновава статия на г. Спиро Спировъ за причинитѣ на стопанския упадъкъ на гр. Варна и мѣрцитѣ, които трѣбва да се взематъ за нейното повдигане, считаме за нужно да кажемъ нѣколко думи и за историческото и сегашно значение, което е имала и за напредъ ще има една стопански издигната Варна за нацията и държавата ни.

Още отъ най-старо време Варна е заемала важно и ръководно мѣсто въ цѣлия северозточенъ житѣл на Балканския полуостровъ. Като древногръцка колония, наречена Одесусъ, той става глава на петь съюзни градове — оживени центрове на черноморската търговия. По-късно, въ римско и византийско време, наредъ съ търговското си предимство, той стои начело на новата религия и става седалище на архиепископство за цѣлото Черноморие отъ Созополъ до Томи.

Но това, което има особено значение за насъ е, че Варна още въ първата година на българската държава се свързва неразривно съ нея. Преди Асинарухъ да сложи основи на столицата си Плиска, той е стѣпалъ най-напредъ въ Варна и чрезъ редица отбранителни крайбрежни окопи, затвърдилъ е владичество си надъ Черноморския брѣгъ, а отъ древната варненска ситадела, остаткитѣ на която стѣрчатъ и до днесъ, провъзгласилъ е българското господство надъ цѣлата земя между Балкана, Дунавъ и Черно море.

Впоследствие, презъ течение на първото българско царство, въ време на кръстителя царъ Бориса, както и на великия му наследникъ, царъ Симеона, Варна е билъ най-важния отбранителенъ пунктъ срещу морскитѣ византийски набѣги, а едновременно и първиятъ износенъ край на българската северозточна търговия. *Всѣко посегателство върху тоя градъ се е считало и за посегателство надъ българската държавна цѣлостъ.*

Още по-голямо значение Варна придобива презъ второто българско царство, въ времето на Асеневци,

когато разширената ни търговия с вече въ връзки съ Генуа, Венеция и Дубровникъ. Подъ влиянието на тоя стопански подъемъ, особно въ времето на царъ Иванъ Александра и на неговия приморски поставникъ Добротича, Варна блѣсва и като първостепененъ воененъ центъръ. За първи пътъ тогава се турятъ основи на българския националенъ флотъ — бранителъ на държавната ни независимостъ. И когато подъ мощния напоръ на турскитѣ орди най-силната ни крепостъ, Търново, капитулира и цѣлата страна между Балкана и Дунавъ е била оплелена, надъ Варненската крепостъ и флотъ се е още развивалъ българския флагъ! . . .

Презъ тъмното турско иго, въпреки давлението на инородни елементи, българизмътъ въ Варна, като покритъ и неугасимъ вжгленъ, е продължавалъ своя животъ. И въ първитѣ години на народната ни пробуда, ние отново виждаме възродена еснафска и търговска Варна, изправена и горда, боряща се за духовната ни независимостъ, за да стане, на другия денъ следъ освобождението ни, първия пристанищенъ градъ на България и първия културенъ центъръ на северозточния ѝ край.

Тая кратка история достатъчно ясно показва голѣмото значение на Варна за нацията и държавата ни презъ всички времена и нейнитѣ неразривни връзки съ общата ни съдба. Това е още по-вѣрно за повето свободно време, когато главно чрезъ културната и търговска сила на Варна нашата нация и държава е издигнала и закрепвала своето влияние и авторитетъ въ чужбина и надъ цѣлия Добруджански край. Затова, когато става дума за повдигането на Варна, на нейната търговия и индустрия, на нейния западнатъ днесъ пристанищенъ трафикъ, трѣбва винаги да имаме предвидъ, че това не е само за Варна, за нейното 70 хилядно население, нито за нейния стопански районъ, ограниченъ до минимумъ отъ войнитѣ. Това е за цѣла България!

Въпросътъ за спасяването на Варна е, повече, въпросъ общонационаленъ и държавенъ. Затова

и тия, въ рждетъ на които е повърено разрешението на тоя въпросъ, трѣбва да иматъ пълното съзнание на тежката отговорностъ предъ бждащето и историята!

Политиката на държавата трѣбва да бѣде насочена, преди всичко, къмъ създаване на *гранични стопански ядра и оплоти*, и то въ ония мѣста, които служатъ като изходни пунктове за националнитѣ ни и културни аспирации. Както Владейско-Пернишкия басейнъ, Кюстендилския и Дупнишкия край сж за насъ ценни да бждатъ издигнати като културни центрове на западъ, а Кърджалийския и Хасковския край на югъ, тъй и Варна трѣбва да се стремимъ да направимъ културно-националенъ светилникъ за североизточния ни край. Нѣщо повече: безъ да отричаме легитимнитѣ права и на другитѣ ни черноморски пристанища, ние трѣбва да се примиримъ съ държавно-националната необходимостъ да отнемемъ частъ отъ привишения трафикъ на тия пристанища и да го насочимъ единствено презъ Варна. Нека имаме всички съзнанието, че тия „отнети“ блага ще се влѣятъ не безвъзмездно въ Варна и района ѝ, а ще бждатъ стократно възвърнати и вложени въ бждащето на България.

Въ полза на това наше становище говори и ролята, която Бургазъ играе днесъ като черноморско пристанище. Тая роль ние винаги трѣбва да считаме за *временна* предъ нашия легитименъ стремежъ за търговски излазъ на Бѣло море, който утре може да бѣде осъщественъ. Затова и нашата стопанска политика трѣбва да се справя съ това временно положение на Бургазъ, като го насочва къмъ едно ексклузивно разширение, което утре може да бѣде фатално за него. Мѣроприятията, които днесъ се изискватъ за разширението и съоръжеността на Бургазското пристанище и които ще коствуватъ милиони лева на държавата — всички тия условия и жертви, които биха се направили за издигането на Бургазъ до първостепенно пристанище на България, ще бждатъ ли оправдани отъ бждащето, което може би е вече близко? Нека не забравяме урока на миналото, когато презъ 1914 година владениятъ отъ насъ Деде-Агачъ прибра и постави нашия морски съседъ въ района, който естествено му принадлежи. Това обстоятелство достатъчно ясно чъртае, докѣде трѣбва да се простиратъ грижитѣ и насърченията на държавата спрѣмо Бургазъ, за да не попаднемъ подъ изненадитѣ на едно временно увлечение. Потрѣбна е значи една добре обмислена стопанска политика, която *съответно да разпредѣля своето насърчение къмъ Бургазъ и Варна*, и то не само съобразно тѣхнитѣ естествени райони, но и съ огледъ на най-въроятнитѣ перспективи, които бждащето разкрива предъ тѣхъ.

Само една такава политика, базирана на миналото, настоящето и на въроятното утрешно бждаще, може да бѣде резултатна, както за градоветѣ, които си съперничатъ, тъй и за цѣлата страна. Такава политика ще ни покаже и какво трѣбва да бѣде разрешението на въпроса — колко голѣми пристанища могатъ да съществуватъ на Черно море. Ако въ миналото отговорътъ на тоя въпросъ бѣ въ полза на Варна, а днесъ изкуствено и временно клони къмъ Бургазъ, то ясно е отъ горнитѣ ни обяснения, че утрешния день би заговорилъ въ полза на Варна. Защото именно тогава по-голѣмата частъ отъ народостопанскитѣ ни интереси ще бждатъ насочени презъ Деде-агачъ къмъ Егея и отъ Варна презъ Черно море, отколето прѣзъ Бургазъ, който ще остане да се задоволява само отъ най-близкия си районъ, както бѣ и презъ 1914 г.

Ако днешнитѣ обективни условия и бждащето малко обещава въ Бургазъ, то за Варна тия условия и това бждаще предричатъ едно несравнено по-голѣмо развитие.

Преди всячко Варненското пристанище има размѣри, каквито единъ националенъ трафикъ изискватъ. Вънъ отъ туй, то винаги безъ трудности може да бѣде разширено, благодарение на естествени условия, въсредъ които е поставено. Чрезъ канала и Девненското езеро то би могло да бѣде вглубено въ страната до 30 км. навътре, съ всички нужни и удобни постранища за постройка на силози, елеватори и др. приспособления за най-евтина манипулация за товарене на хранитѣ. Въ туй отношение, нашето пристанище далеко превъзхожда Бургазкото, за разширението и модернизирането на което се изисква сеченето и разчистването на цѣли хълмове и подводни скали.

Други предимства на нашето пристанище сж прилежащитѣ му области — девствената държавна гора Лонгоза и Синделскитѣ блатисти землища, които тепърва могатъ да станатъ огнища на интензивна земледѣлска и индустриална дейностъ. Най-сетне, Варна е базата на Добруджа, на която е дала материална и духовна култура и следователно би трѣбвало нейното пристанище винаги да бѣде готово съ всички приспособления за едно евентуално разширение на негова трафикъ.

Всички тия сегашни предимства, както и благоприятнитѣ перспективи на едно близко бждаще, налагатъ една незабавна подкрепа, която трѣбва да се даде на нашето пристанище и на града ни не само отъ държавата, но и отъ цѣлата ни нация. Иначе, нашия доскоро цветущъ градъ, който е прибралъ съ хиляди граждани на труда и предприемчивостта отъ всички краища на България и особено отъ Добруджа, рискува да бѣде изложенъ подъ ударитѣ на единъ катастрофаленъ стопански упадъкъ. Признацитѣ на тоя упадъкъ сж вече тъй

очебикущи, че тѣ неотразимо възбуждатъ обществената психология на града ни, като я тласкатъ да дири призрачни и невъзможни средства за изходъ. Така се заражда у нѣкои инородни елементи нежеланната идея за *свободенъ градъ*, идея несъвмѣстима съ стремежитѣ на народа и държавата ни къмъ неразривно единение, но, подхранвана отъ фактори враждебни на племето ни. А това още повече налага на държавата, водима отъ върховнитѣ национални интереси, да вземе най-бързи и ефикасни мѣрки за стопанското издигане на Варна и за отклонение на обществото ни отъ зловердни за днешното време тежнениа.

Житарската конференция

Отъ 11—13 юлий т. г. се състоя въ Варна свиканата по инициативата на Централния комитетъ на Българския Търговски Сюзъ конференция на житаритѣ отъ северна България съ дневенъ редъ: 1) Належащи реформи въ организацията на Варненската стокова борса, 2) Пречкитѣ за развитието на житната търговия и средствата за засилването последната. 3) Начинитѣ за осигуряване прехраната на населението отъ предстоящата житна реколта. Въ тази конференция бѣха представени съюзни търговски дружества предимно отъ житарски центрове, отдѣлни житарски фирми, търговско-индустриалнитѣ камари въ страната, Варненската и Бургазка стокови борси, Министерството на търговията, промишлеността и труда и Главната дирекция на желѣзницитѣ и пристанищата.

При откриване на конференцията, председателя на последната и такъвъ на Ц. К. на Б. Т. С. г-нъ П. Бѣлковъ припомни едно отъ важнитѣ решения на 4 редовенъ конгресъ на здруженитѣ търговци въ България, а именно че държавата трѣбва да престане съ своитѣ вмешателства въ стопанскитѣ въпроси, продиктувано отъ обстоятелството, че когато държавата се е намесвала съ целъ да регулира стопанския ни животъ, тя често е попадала въ грешки, защото не е вземала предварително мнението на съответнитѣ стопански институти, които, боравейки специално въ тази областъ, сж и най-компетентнитѣ по-тази материя. Изтъкнаха се лошитѣ послѣдствия отъ забраняване износа на захарта и какво би станало, ако не бѣ предотвратена и засрапата износа на царевичата, което правителството бѣ на пътъ да стори, а така също и грешкитѣ въ областта на прехраната, поради което нашето население яде сжжтъ и недоброкачественъ хлѣбъ. Сжщия не отрече правото на държавата да се намесва за регламенти-

ране на търговията въ известни случаи, но това трѣбва да става следъ консултиране съ респективнитѣ стопански институти — Търговски сюзъ, Камари Борси. Целта на тази конференция е да се разгледатъ разнитѣ пречки, които спъваха нашата вътрешна и външна търговия съ зърнени храни и начинитѣ за тѣхното преодоляване.

Отъ изложенното на председателя на Плевенското търговско д-во г-нъ Хинковъ по първа точка отъ дневния редъ и развитиѣ се по него дебати се очерта мнението, че сжществующия законъ за борситѣ, който е едновременно за фондови, стокови и житни борси, съдържа много остарѣли постановления, които сж една спънка за прокарване на нѣкои мероприятия въ правилницитѣ на стоковитѣ борси отъ естество да пригледатъ известни тѣхни наредби съ появилитѣ се нови нужди, резултатъ на последната практика въ връзка съ прогреса на житната търговия изобщо. Като най-голѣмъ дефектъ въ сжществующия правилникъ се посочи начина за меренето на хранитѣ и следъ като се констатира неприложимостта на автоматическитѣ кантари при сегашнитѣ условия, препоръча се отъ нѣкли делегати да се въведе тувъ начина за мерене по Дунавскитѣ пристанища или да се увеличи числото на отдѣлитѣ за претегляне торби при сегашния начинъ за мѣрене хранитѣ.

Реферата на члена отъ Русенската Търгов. Камара г. Цоневъ по втората точка отъ дневния редъ и развитиѣ се по него дебати изтъкнаха голѣмото значение на търговията съ зърнени храни и необходимостта отъ отстраняване всички пречки за износа на последнитѣ, което е едно отъ най-голѣмитѣ активни пера на нашия търговски балансъ. По-главни пречки сж тѣзи въ връзка съ желѣзницитѣ, подробно изложени въ резолюцията на конференцията; митническата тарифа, поради невъзможността да бжде тя трайна поне за единъ сезонъ вследствие голѣмитѣ колебания въ ценитѣ при днешнитѣ условия, трѣбва да бжде еластична съ огледъ на конкурентноспособността на нашитѣ артикули и промѣнитѣ на митата да става като се държи сметка за международни и вътрешенъ пазаръ и като бждатъ съобщавани 1 и 2 месеца преди тѣ да влезатъ въ сила; изтъкна се, че при днешната добра реколта житаритѣ ще иматъ належаща нужда отъ кредити, за да може реколтата да се изнесе своевременно, когато производителите ще може да добие възможно най-висока цена за плодетѣ на своя тежъкъ трудъ; изтъкна се, че нееднакъвенъ размеръ на общинския налогъ „кримина“ създава неволяна конкуренция и става причина щото за смѣтка на нѣкои закрепнали вече гари-житарски центрове да се развиватъ по неестественъ пътъ нови гарички и спиртни, за поддър-

жането на които непуждно се изживяват голѣми средства и се препоръча искането за унификацията на този налогъ; изтъкна се и обстоятелството, че би трѣбвало житаритѣ да бждатъ освободени отъ задължението да поддържатъ искания отъ закона комплектъ отъ мѣрки и теглилки, като останатъ само тѣзи, съ които въ действителностъ се манипулира.

Отъ реферата на секретаря на Б. Т. С. г-нъ Павелъ Димитровъ и разискванията по него се изтъкна, че даже и ако подценимъ до известна степенъ сегашната реколта на житото и като спаднемъ нужното за прехраната на населението, пакъ ще стане свободно за износъ около 30,000 вагона, което трѣбва да се изнесе и като се вземе отъ друга страна предъ видъ превозоспособността на нашитѣ желѣзници, явно е че това количество не ще може да бжде изнесено до края на годината, когато правителството ще разполага съ скончателнитѣ данни за количеството на произведеното жито и царевича и ако поради непредвидени обстоятелства се наложи забраната износа на житото, това да стане по единъ рационаленъ начинъ, а не както презъ изтеклата кампания съ института на комисарствата, които съвсемъ не оправдаха предназначението си.

Конференцията разгледа всички повдигнати въпроси съ подобающата обективностъ и вещина и всички представени искания сж плодъ на всестранно обсъждане отъ страна на представителитѣ на житарското съсловие, което най-добре познава нуждитѣ и болкитѣ на търговията съ зърнени храни. Житарското съсловие е важенъ стопански факторъ въ България, съ неуморенъ трудъ то задоволява нуждитѣ на вътрешния пазаръ и намира чужди пазарища за излишците отъ нашитѣ храни и съ това съдействува, щото производителя да се отдаде всецѣло на грижитѣ за по изобилното и по-добро производство.

Ние разчитаме, че всички искания на житарската конференция, формулирани въ нейната резолюция, ще бждатъ взети присърце отъ меродавитѣ фактори и ще се направи всичко възможно щото нашата търговия съ зърнени храни да се развива спокійно и правилно, да прогресира съ бързи крачки и въ скоро време да достигне онази висота, която сж ѝ отредили естественитѣ условия на нашата предимно земеделска страна.

ЗАЖАЯЛЧИЙСКИ ОТДѢЛЪ.

Кожарскии курсъ въ Търново. На 15 м. юний сж започнати занятия въ открития отъ Камарата двумесеченъ курсъ по кожарство и кожар-

ско бояджийство въ Търново. Курсътъ се ръководи отъ пжтующия учителъ — инструкторъ по занаята при Камарата, г. Хр. Стояновъ, практическитѣ, както и теоритическитѣ занятия се водятъ въ собственото помещение на Кожарското сдружение. Независимо отъ общитѣ занятия въ курса, ръководителя презъ останалото работно време е направилъ демонстративни опити по боядисването въ частнитѣ работилници на своитѣ курсисти по боядисването на кожитѣ за юфгъ и боксъ. Курса се посещава отъ 22 курсисти — кожари.

Курсъ по дамски и дѣтски дрехи въ Гор. Орѣховица. Министерството на търговията е разрешило на дългогодишната учителка и ръководителка на женски професионални курсове, г-жа Хр. Иоцева, да открие курсъ по дамски и дѣтски дрехи въ Горна-Орѣховица.

Вжтрешенъ отдѣлъ.

По решението на Министерския съветъ, възбраната на износа на зърненитѣ храни и брашна е вдигната.

Банковъ клонъ въ Кеманларъ.

Търговци и занаятчии отъ Кеманларъ сж по-искали отъ Варненската търг.-инд. камара ходатайството ѝ предъ централното управление на Българската Народна Банка въ София за откриване на агентура отъ Бъл. Нар. Банка въ градчето имъ, която агентура твърде много ще спомогне за неговото икономическо повдигане.

Камарата изпрати началника на търговския отдѣлъ за да проучи въпроса на самото мѣсто. Резюме отъ изложението му ще дадемъ идния брой.

По банковата агентура въ Ишиларъ. Централното управление на Б. Н. Банка е съобщило на Варн. търг.-инд. камара, че по поводъ искането ѝ да се открие агентура отъ сжщата банка при гара Ишиларъ, то ще проучи дали има условия за такава агентура въ споменатото селище, следъ което ще вземе съответното решение.

Събранието на Дружеството на варненскитѣ търговци. На 12 т. м. Петровденъ преди пладне въ летния театръ въ града ни се състоя голѣмо публично събрание, устроено отъ Дружеството на варненскитѣ търговци, на което говориха: председателя на Българския търговски съ-

юзъ г. Петър Бъковъ, секретаря на сѣщия г. Павелъ Димитровъ и члена отъ централния комитетъ на сѣщия сѣюзъ г. О. Асланянъ.

Събранието бѣ масово посетено отъ всички стопански организации въ града ни, наело на търговското д-во, д-во на търговци, манифактуристи и галантаристи, индустриалното д-во, представители на търг.-инд. камара и т. н.

П. Бъковъ засѣгна въпроса за новитѣ данѣчни закони, които сѣ поставени на разглеждане и гласуване въ народното събрание и други такива, които се проектиратъ. Оратора засѣгна най-крупната реформа въ данѣцитѣ, която, се е наложила отъ новото положение следъ 9 юний — тая въ законитѣ за данѣна върху занятията, данѣна върху общия доходъ и данѣна върху дружествата, които три законопроекта бидоха слати преди известно време въ единъ общъ законъ влизащъ въ сила следъ нѣколко дена. Споредъ новия законъ предела 100000 лв. доходъ разделя данѣцитѣ на две групи — такива върху занятieto и други върху дохода. Първитѣ сѣ за доходъ подъ 100000 лв. вторитѣ за доходи надъ 100000 лв. Като изтъкна по-нататъкъ редицата постановления на новия данѣченъ законъ, оратора намери, че той макаръ и да не е съвършенъ, има голѣми предимства предъ старитѣ три данѣчни закони.

Втори говори секретаря на търг. сѣюзъ П. Димитровъ върху задачитѣ на Българския търг. сѣюзъ.

Той подчерта и обрисова съ едри штрихи задачитѣ и значението на Бълг. търг. сѣюзъ, който образуванъ въ неблагоприятни времена, днесъ е станалъ една голѣма економическа организация, една обществена сила, която трябва да бѣде чува. Бълг. търг. сѣюзъ съ своето върно схващане на действителността и на моментитѣ, винаги е предупреждавалъ централната властъ отъ невзиманieto или прокарването на мерки за даденъ моментъ, мерки, които сѣ били или пагубни за общото народно стопанство, или пъкъ отсъствието имъ е донасяло само вреди на търговци, индустриалци, занаятчи и консумативно население.

По всички голѣми стопански въпроси отъ 9 юни насамъ Бълг. търг. сѣюзъ е казвалъ своята дума и определено обосновава мнѣние и може само да се съжалева, че не всѣкога той е бивалъ чутъ отъ надлежитѣ мѣста.

На края г. О. Асланянъ направи апелъ къмъ здраво организиране на цѣлото търговско съсловие въ сѣюза, за да може той да изиграе онака роль, която му е определена въ народното стопанство.

Реколтата (пътни впечатления). Още при напушането на Варна и навлизането въ полето,

пътникътъ е възхитенъ отъ вида на хубавитѣ гъсти златокласни ниви, кълмнали върхове надолѣ къмъ земята, предвещавайки една отлична реколта. И колкото отивате по-навътре, нивитѣ сѣ отъ хубави по-хубави.

Наближавате Каспичанъ. Тукъ ливадитѣ сѣ тѣй много избуили, че вие само по зигзаго-израствалитѣ върби може да познаете презъ какъ лакатуши самата каспичанска рѣка.

Съ малки изключения, около Шейтанджикъ, по линията Варна — Русе, и отъ Левски — Плевенъ по централната линия, както и отъ Вратца до Бойчиновци по линията Мездра — Видинъ, посѣвитѣ на всѣкъде другадѣ сѣ въ отлично състояние.

Наистина, отъ проливнитѣ дъждове и силни вѣтрове на много мѣста посѣвитѣ полегнаха, обаче това стана тогава, когато стрѣката (калема) бѣ вече достатъчно втвърдена, зърното значително на зрѣло, тѣй че, споредъ казането и на самитѣ земледѣлци, страха отъ повреда е твърде малкъ.

Общо взето, отъ това което лично наблюдавахме съочитѣ си и отъ сведенията, които добихме непосредствено отъ самитѣ селени земледѣлци, смѣлю можемъ да твърдимъ, че тая година ще се радваме ако не на отлична, то на една много хубава реколта.

Още по-отрадното е, че въ такъво отлично състояние съ изключение на фия се намиратъ, не само ечемичитѣ и житата, но и всички лѣтни култури: бобищата, царевичитѣ, слънчогледа, тютюнитѣ и пр., не по-малко добри сѣ лозита и всички плодни дървета: ябълки, круши, сливи и пр.

Въ още по-добро състояние е и добитѣка.

Общогранданскиятъ комитетъ за стопанското повдигане на гр. Варна е представилъ чрезъ г-на Министра-председателя до Министерския съветъ едно обстояно изложение, отъ което даваме извлечение на уводно мѣсто въ настоящия брой. Въ края на изложението сѣ изброени мѣрцитѣ, които комитетътъ счита за нужно да бѣдатъ взети за повдигането на града ни:

1) Приравняване навлата по ж. п. мрежа Бургазъ — София — Западна България съ тия на Варна — София — Западна България, по принципа на тарифно-образуващата линия;

2) Сезонна и диференциална тарифа съ намалени навла къмъ Варненското пристанище за износа на зърнени храни;

3) Разширяване на антрепозитната служба, съ доизкарване на започнатитѣ магазини, съ достъпни наемни такси, за да се привлечатъ масови чужди стоки.

4) Снабдяване пристанището съ необходимитѣ съоръжения, които да улеснятъ товаренето и разтоварването на стоки;

5) Доставка на елеватори и проучване въпроса за постройка на силози;

6) Да се продължи отводняването и изсушаването на блатата въ Варненски окръг по-усилено, съ задача да се създаде широка плодородна площ за търговски и индустриални земеделчески култури — лент, конопъ и др.

7) Да се проучи и постави на модерни стопански начала голѣмото горско богатство въ Ловгоза;

8) Всички външни държавни доставки да се отправятъ презъ Варненското пристанище;

9) Създаване свободна зона и каменовъглена станция въ Варненското пристанище.

Изложението е подписано отъ г-нъ П. Стояновъ, кмета на града, г-нъ К. Геновъ, председателъ на Търговско-индустриалната камара, г-нъ Ал. Петровичъ, председателъ на Стоковата борса, г-нъ М. Бояджиевъ, председателъ на Окр. пост. комисия, г-нъ Ив. Гюлмезовъ, председателъ на Индустр. съюзъ и отъ представителитъ на всички браншове въ града ни.

За износа на гайтани. Габровскиятъ гайтанджийски еснафъ, подкрепенъ отъ фабрикантитъ на вълнени прежди, е подавъ молба до г-на Министра на търговията, промишлеността и труда да ходатайствува предъ Министерския съветъ за улеснение износа на гайтани, като се премахнатъ всички износни мита и бери и като се предвидятъ експортни премии въ размѣръ на митото, което се плаща въ страната, където се внасятъ гайтани.

По тоя въпросъ ще се повърнемъ въ специална статия.

Контора за арбитражи и счетоводни експертизи е основана въ София (ул. Екзархъ Иосифъ, (35, Безистенъ Бали) отъ Тодоръ А. Янушевъ, Георги Т. Христовъ и Вартанъ Саркисявъ.

Земеделско-Стопански прегледъ кн. VII—VIII е излязълъ съ първа статия отъ Ив. Сарановъ: „Законопроектътъ за насърчени е мѣстната индустрия“, въ която авторътъ изказва интересни сжждения по въпроса — какви индустрии трѣбва да бждатъ насърчавани у насъ.

Варненски Окръженъ вестникъ е почналъ седмично да издава Окръжната ни постоянна комисия — съ годишенъ абонаментъ: 200 лв. за общини и училищни настоятелства, 100 лв. за банки и дружества и 50 лв. за частни лица и кооперации.

Т Ъ Р Ж Н И.

Българската Търговска Банка, Варненски клонъ, обявява, че съгласно чл. 320 отъ Търговския законъ, на 22 юлий т. г. отъ 9 до 12 часа преди пладне, въ помещението на Банката въ гр. Варна, ще продаде на публиченъ търгъ чрезъ явно наддаване заложенитъ отъ неизправни длъжници 500 акции отъ Българска Дунавска Банка, Русе, съ номинална стойностъ 100 лева едната.

За правоучастие въ търга се внася 5% отъ номиналната стойностъ на акциитъ.

Банката си запазва правото да утвърди или не търга.

Варна, 15 юлий 1925 г.

На долнитъ дати въ 3 часа следъ обѣдъ въ помещението на Соф. окр. фин. управление ще се произведътъ следнитъ търгове за нуждитъ на главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата.

На 1 августъ т. г. за доставката на одеала вълнени.

На 3 августъ т. г. за доставката на пружини за вагони.

На 5 августъ т. г. за доставката на четки за миене на дъски.

На 6 августъ т. г. за доставката 1,000 тона креозотъ за импрегниране на траверси.

На 9 августъ т. г. за доставка на парни цилиндри за локомотиви.

На 11 августъ за доставката на мазилини възглавници.

На 11 юлий т. г. за доставката на електрически машини и апарати.

На 13 юли т. г. за доставката на електрически инсталационни материали.

На 14 августъ т. г. за доставката на набивачни материали.

На 15 августъ т. г. за доставката на стѣкла кръгли, цевн стѣклени и др.

На 10 августъ т. г. за доставката на резервни части за вагонни лампи съ въздушенъ газъ.

На 15 августъ т. г. за доставката на 3020 м. натураленъ шаякъ, 3140 м. сивошнеленъ шаякъ и 11,100 м. синъ памученъ платъ

Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата съобщава, че на 13 августъ т. г. ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за доставката на електрически крушки, инсталационни и кабелни материали и машини, нуждни за Варненското и Бургаско пристанища.

Поемнитъ условия, общи и специални, могатъ да се видятъ всѣки денъ въ канцеларията на камарата.

Външенъ отдѣлъ.

ЮГОСЛАВИЯ.

Прекитѣ данъци въ Югославия. Ревизия на методитѣ. Министра на финанситѣ, М. Стоядиновичъ е назначилъ една експертна комисия измежду чиновницитѣ отъ своето отдѣление и други да съставятъ единъ опредѣленъ планъ за прекитѣ данъци на цѣлото Кралство. Комисията е започнала вече своята работа съ проучване мненията изпратени на Министерството на финанситѣ отъ разнитѣ организации въ страната.

Изъ The Near East отъ 25 VI 1925 г.

Вноса на тютюнъ въ Швеция.

Българския генераленъ консулъ въ Стокхолмъ дава интересни сведения за вноса на тютюна въ Швеция.

Презъ последнитѣ три години вносъ на суровия тютюнъ въ тая страна е билъ:

1922 г. 1923 г. 1924 г.

Отъ Америка	3455 тона	3708 тона	4359 тона
Изтокъ (България и Гърция)	678 тона	498 тона	508 тона
Китай	128 тона	101 тона	112 тона
Отъ другаде	162 тона	54 тона	122 тона
Бразилия	— тона	256 тона	220 тона
Суматра	— тона	222 тона	156 тона
Ява	— тона	130 тона	61 тона
Куба	— тона	148 тона	64 тона
Русия	— тона	52 тона	32 тона

Изработени цигари, пури и пр. се внасятъ главно отъ Германия, Дания, Англия, Холандия и др. Търговията съ тютюневи издѣлия е свободна съ Швеция. Фабрикуването обаче на тютюневи издѣлия, както и вноса и складирането на суровия тютюнъ е запазено изключително за Шведския Тютюневъ монополъ А. Д. Търговцитѣ на тютюневи издѣлия иматъ правото да внасятъ тютюневи издѣлия, но съ известенъ процентъ отстъпванъ на споменатото д-во.

Земедѣлскиятъ кредитъ въ Югославия.

Отъ д-ръ Людевитъ Прохаска, секретаръ на главната кооперативна федерация. — Бѣлградъ.

Изъ The Near East отъ 25. VI. 1925 г.

Отъ самото създаване на сръбската държава до днесъ, последната е имала предъ себе си постоянно проблемата за земедѣлскиятъ кредитъ. Въ разнитѣ времена отъ нейното съществуване се е прибѣгвало до различни начини за разрешение на

тая проблема. Законодателнитѣ мѣрки въ това направление сж били едновременно активни и пасивни. Отъ пасивнитѣ се сочатъ тия, съгласно, които единъ опредѣленъ минимумъ отъ земята на селянина не може да бѣде ипотекирана. Измежду активнитѣ мѣрки сж законитѣ, предвиждащи земедѣлски кредити отъ държавното съкровище и друга публични фондове, сжщо и законитѣ противъ лихварството. За целта се е образувалъ на първо време централенъ ипотекаренъ институтъ въ Бѣлградъ, за да насърчава строежитѣ и земедѣлието. Практиката е показала, че държавата не може преко да подпомага земедѣлието, защото посредницитѣ, които неминуемо се натрапватъ между държава държава и производителъ, правятъ кредита немомѣрно скъпъ, или пъкъ го използватъ за други спекулативни цѣли. Освенъ това държавата не може да контролира, дали тия кредити се използватъ производително или не. Въ повечето случаи кредита се използва най-непроизводително, вследствие на което не може да бѣде повърнатъ на опредѣленото време. Ето защо тоя ипотекаренъ институтъ, който бѣше мобилизиралъ всички разполагаеми фондове на сръбската държава оттегли вниманието си отъ земедѣлието насочвайки го къмъ строежъ на здания въ градоветѣ. Отъ основаването на тоя институтъ до днесъ земедѣлието е получило едва 15% отъ разполагаемия кредитъ. Тая частъ пъкъ е била използвана главно отъ едритѣ земевладѣлци.

По късно се създаде едно ново течение — за освобождаване дребнитѣ земевладѣлци отъ лихваритѣ посредствомъ създаване земедѣлскитѣ кредитни кооперативни сдружения. Успѣхътъ на това движение показа на правителството, че земедѣлскиятъ кредитъ трѣбва да се оказва само по кооперативенъ начинъ. Така става възможенъ контролъ отъ страна на сдружението дали кредита се използва за производствени цели, и дали ще може да бѣде евентуално повърнатъ.

Имайки предвидъ успѣхътъ на тия сдружения, държавата ги подкрепи съ единъ законъ, който имъ даваше субсидии и други привилегии. Следъ войната тоя въпросъ възникна наново. Присоединенитѣ провинции бидейки предимно земедѣлски, се нуждаеха сжщо отъ кредитъ. Тамъ дребниятъ притежателъ не е могълъ да получи ефтинъ кредитъ. Тѣзи провинции сж били разпокъсани и съществуващитѣ кредитни кооперации сж се различавали коренно една отъ друга.

Следъ освобождението, отдѣлнитѣ кооперации се съединиха въ една главна С. Х. С. кооперативна федерация въ Бѣлградъ, но по силата на традицитѣ, всѣка отдѣлна федерация е запазила пълна автономна.

Въ следвоенниятъ периодъ въпросътъ за земеделския кредитъ е преминавалъ презъ нѣколко фази. Нѣкои среди сѣ подържали, щото земеделския кредитъ да бѣде отдѣлно отъ она за другитѣ бранши на икономическия животъ. Въпоследствие дирекцията на земеделския кредитъ и държавниятъ ипотекаренъ институтъ бидоха комбинирани, за избѣгване излишни текущи разходи. Тогава се направиха компромисни предложения — 50% отъ кредита да се дава на кооперативни начала и другитѣ 50% — чрезъ държавнитѣ кредитни институти, общини и пр. Този проектъ не се прие отъ ония които желаеха кооперирането да изгуби провинциалниятъ си характеръ.

Мнението, че земеделския кредитъ би далъ добри резултати само ако почива на кооперативни начала спечели все повече и повече почва. За тая целъ се направи законодателно предложение отъ министъръ Д-ръ Кюювачъ да се образува една главна кредитна кооперация съ единъ капиталъ отъ 500,000,000 динара.

На 9 юний т. г. се прокара единъ новъ законъ по образъ на френското кредитно кооперирание (отъ д-ръ Стойковичъ). Кредита ще се отпуска отъ една кредитна земеделска администрация, съставена отъ представители на държавния съветъ, Народната Банка и др. учреждения. Новитѣ кредитни кооперации, които ще бѣдатъ членове на земеделскитѣ кредитенъ институтъ чрезъ провинциалнитѣ кооперации, ще получатъ удобенъ краткосроченъ кредитъ по 4 на сто и дългосрочни заеми най-много по 3 на сто.

Осначало докато този институтъ се закрепне ще има нужда отъ голѣмъ тактъ и умение за да се получи въ кратко време пълна хармония въ работата между старитѣ и нови кооперативни системи.

Новъ режимъ за зърненитѣ храни въ Ромъния.

Следъ нещастнитѣ миналогодишни експерименти, когато две съвършено противоположни политики бидоха опитвани, т. е. свобода на експорта безъ никакви ограничения освенъ високитѣ износни мита, и забрана на износа, въпросътъ за намиране правата политика е предметъ на голѣми колебания.

Презъ изтеклата година съ най-голѣми трудности биде осигурено необходимото количество храна, като се прибегна даже до вносъ на зърнени храни отъ Америка, сѣщо и до реквизиции. За идущата година вѣрва се, че е намѣренъ единъ удобенъ методъ на опредѣлената кога, който е бивалъ прилаганъ въ по-раншни случаи съ различни резултати.

Свободата на износа ще се уреди, следъ отдѣлие настрана необходимата кога (количество) за мѣстната консумация и за резерва. Необходимото количество жито за всѣки градъ ще бѣде първо опредѣлено и тогава ще бѣде закупено съ средствата на единъ фондъ отъ 200 милиона взети за целта отъ Народната Банка. Тази система изглежда да е спечелила съгласието на производителитѣ и на консуматоритѣ. Вѣрва се, че чрезъ тѣзи мѣрки ще се насърчатъ земевладелцитѣ за да усилятъ тѣхното производство, което е бедно отъ войната насамъ.

Въпреки, че полученитѣ сведения отъ провинциитѣ на държавата гласятъ, че реколтата не е благоприятна, очаква се една добра жътва, която ще бѣде достатъчна за задоволяване мѣстнитѣ нужди и ще остане малко за износъ.

Изъ The Near East отъ 2. VII. 1925 г.

Консулски рапорти и Кореспонденции.

Положението на Цариградското тържище.

Цариградъ, 1 юлий 1925 год.

Зърнени храни пристигатъ редовно отъ Анадола и Тракия. Това показва, че реколтата въ тия две провинции е добра и нѣма страхъ отъ липса въ бъдаще. Както се каза, обаче, въ миналия бюлетинъ, вноса на чужди храни въ Цариградъ, особено следъ като се изчерпятъ излишъцитѣ отъ реколтата въ тия две провинции, не е изключенъ. За сега предлаганията на мѣстно жито имаха едно доста голѣмо влияние върху ценитѣ. Анадолската бѣла пшеница се продаде 19½ гроша оката, а смѣстътъ — 18½ даже 18 гроша оката. Ценитѣ на чуждитѣ жита, напротивъ, запазиха старото си ниво отъ 21½ гроша за аржентинско до 23 гроша оката за Манитоба. Ржжътъ спадна съразмѣрно съ спадането ценитѣ на анадолската пшеница и се котираше 14 — 14½ гр. оката, а кукуруза си запази цената на 14 гроша ока. Ечемикътъ сѣщо спадна отъ 13 и 14 на 11 и 11½ гроша за ока.

Млечнитѣ продукти не вѣрвѣха добре и тая седмица. Докаранъ бѣ сръбски и ромънски кашкавалъ, ала само ромънския се продаде и то на безценица, около 80 гроша килото обезмитенъ, което ще даде 67 гроша или 50 лева чисти пари. Одринско бѣло сирене първо качество се продава до 8 лири тенекего, а другитѣ видове подъ 7 лири.

Месото запази цената си на 100 гроша за бараманъ и 110 до 112 гроша за кѣвърджикъ, поради Курбанъ — Байрама, за който все още, по старъ обичай, се колятъ овии отъ семействата. Стока не пристигна отъ чужбина.

Другитѣ стоки си запазиха също ценитѣ:

Восъкът 182 гроша оката

Дървеното масло 62—72 „ „

Маслинтѣ (местни) 24—34 „ „

Вълната анадолска 100—105 „ „

„ квъърджикъ 110—112 „ „

Дървени въглища

Само солената риба и червения хайверъ си оставатъ съ своитѣ ниски цени. Както изглежда, Съветитѣ сж се убедили, че заанапредъ не ще могатъ да вършатъ тѣ самитѣ търговия съ подобни продукти и заради това, споредъ едно известие отъ Рига, тѣ щели да оставятъ на частната инициатива тази търговия.

Цариградъ, 27 юлий.

Индустриално-минната банна се е конституирала вече. Въ управителния съветъ влизатъ само турци, ала главния директоръ щѣлъ да бжде нѣкакъвъ чужденецъ, чието име не се дава още.

Тая банка не ще финансира само индустриалнитѣ предприятия, а и ще ги просто експлоатира. Така щото, тя се явява като единъ простъ консорциумъ за експлоатация на индустриални заведения. До сега тя се е натоварила съ експлоатацията на фабриката въ Херека, на текстилната фабрика въ Макри-кьой, на кожарската фабрика въ Бейкосъ, на файансовата фабрика въ Ядлъзъ, на две текстилни фабрики въ Адана, на една кожарска фабрика въ Коня, на една оризарска въ Бруса, която ще бжде преместена въ Диарбекиръ и на една оризарска въ Тосия, която сега ще се строи. Въ бждаще щѣла да бжде основана и една захарна фабрика въ Ушакъ.

Цариградъ 8 юлий 1925 г.

Зърнени храни пристигнаха отъ Америка (2000 тона), отъ Анадола (390 тона) и отъ Тракия (50 тона). Ценитѣ си останаха сжщитѣ:

Анадолска бѣла пшеница 19 $\frac{1}{2}$ гроша ока

Анадолска смесъ 18 $\frac{1}{2}$ гроша ока.

Американска зимница 21 $\frac{1}{2}$ гроша ока.

Манитоба 23 гроша ока.

За влѣбляване е голѣмата разлика въ цената на американската и анадолската пшеница, каквато по-рано не сжществуваше. Тая разлика се дължи на това, че при новитѣ пристигания отъ Анадола настъпи едно разколебаване въ ценитѣ на анадолскитѣ жита, което бѣ отбѣлявано въ бюлетинитѣ и което още не е премахнато, ала което не може да трае, защото Анадола не може още да доставя всички нуждни храни на голѣмия градъ и ценитѣ все още ще се регулиратъ отъ оня на чуждитѣ пазари плюсъ вносното мито, което възлиза на 5 гроша ока.

Брашна не пристигнаха отъ никъде, а се напратиха за черноморскитѣ пристанища отъ кж-

дето дойде едно намаление на стокътъ отъ брашна: отъ 200,000 торби, той спадна на 160,000. Ценитѣ на брашната, обаче, не само не се покачиха, а и спаднаха на 1560 гроша за торба отъ 72 кгр. поради спадане въ ценитѣ на зърненитѣ храни. Трицитѣ сжщо спаднаха отъ 6 $\frac{1}{2}$ гроша за ока на 6 $\frac{1}{4}$.

Варива отъ новата реколта нѣма още, освенъ картофи, които се продаватъ около 15 гроша оката на едро. За вносъ отъ чужбина, обаче, не може да става и дума предвидъ голѣмото вносно мито: 9 гроша за кгр., 12 кгр. за ока.

Млечнитѣ продукти сж все още съ тенденция на спадане. Пристигнаха нови партии сръбски и ромънски кашкавалъ, които останаха непродадени. Номиналната цена на тия кашкавали (миналогодишни полски) се върти около 80 до 85 гроша за кило обезмѣтенъ, ала пакъ не намиратъ лесно купувачи. Бѣлото сирене одрински типъ се върти между 7 и 8 лири тенекето, споредъ качеството.

Месото си запази цената на 100—105 гр. за караманъ и 110—112 за квъърджикъ.

Другитѣ стоки, чиято реколта още не е известна, сж съ неопределена тенденция.

Восъкът се купува тукъ на цена 182—183 гроша оката, ала споредъ сведенията отъ другитѣ турски пазари и отъ чужбина, тая цена е надъ паритета. Тазгодишната реколта на воскъ въ Анадола изглежда да бжде много добра и отъ тамъ въздържание у другитѣ търговци на воскъ.

Вълната се продава около 105 гроша анадолска и 110 до 112 гроша тракийска.

Тютюновото тържище въ Цариградъ презъ м. май 1925 г.

Пристиганията продължаватъ въ голѣми размѣри.

Презъ юний пристигнаха отъ:

Самсунъ	167,000 кгр.
Синопъ	140,000 „
Трапезундъ	124,000 „
Гейве	100,000 „
Иамитъ	558,000 „
Хендекъ	304,000 „
Дюздже	203,000 „
Ада Пазаръ	44,000 „
Бруса	993,000 „
Одринъ	455,000 „
Гюнень	146,000 „
Гѣомлекъ	33,000 „
Бартинъ	14,000 „
Боавъ-Кьой	6,000 „

Всичко 3,347,000 кгр.

Износа още далеч не е стигнал цифрата на пристиганията. Изнесени са били следните количества за следните портове:

За Данцигъ	220,000	кгр.
„ Хамбургъ	126,000	„
„ Бременъ	54,000	„
„ Лондонъ	3,000	„
„ Амстердамъ	300,000	„
„ Бреслау	6,000	„
„ Александрия	15,000	„
„ Триестъ	232,000	„

Тютюните изнесени за Данцигъ са предназначени за Полша, а ония за Триестъ — за Чехословакия и Америка. Американците закупват повече смирненски тютюни, които се изнасят през Смирна и не фигурират в горните таблици. Напоследък започнаха да закупват и брусенски тютюни, които са едни от най-доброкачествените турски тютюни и които до сега се купуваха само от Германия.

Най-големите закупувания на брусенски тютюни е направила американската фирма Стандард Традинг Компани. От там дойде и едно покачване в цените на брусенските тютюни. Другите цени са останали същите:

Самсунъ	180—250	гр. кило
Бафра	150—230	гр. кило
Дювдже	100—130	гр. кило
Синопъ	80—100	гр. кило
Трапезундъ	60—120	гр. кило
Гюненъ	85—100	гр. кило
Таш Ова	85—90	гр. кило
Одринъ	80—90	гр. кило
Измитъ	75—95	гр. кило
Бруса	80—85	гр. кило
Хендекъ	70—80	гр. кило

Тези цени са за стока в Цариградъ. Големите вариации се дължат на това каква е била пропорцията на бичакъ и гьормезъ в всяка бала.

Панаири.

Министерството на търговията, промишлеността и труда съобщава чрез Камарата ни, че от 22 до 31 август т. г. в гр. Суботица (Югославия) ще се състои голъмъ мостренъ панаиръ и изложба.

Загребски панаиръ, От 8 до 20 септември т. г. ще се състои в Загребъ (Югославия) II-то международно автомобилно, ловно и общо спортно изложение. Ще бъдат застъпени в него: автомобилното дѣло, въздухоплаването, радиотелеграфното дѣло, лова, риболовството, както и вси-

чки отрасли на спорта, като плаване, атлетика, езда, футболъ, туристика и др. подобни.

На изложението ще бъдат допуснати да вземат участие и отъ чуждестранни производители, които произвеждатъ горните артикули, като ги изложатъ наредъ съ местните производители.

Подробни сведения могат да се получатъ в канцеларията на камарата.

Мостренъ панаиръ в Прага. Пражкия мостренъ панаиръ, който ще се състои в време от 6 до 13 септември 1925 г. в гр. Прага, дава на чуждестранните посетители следните намаления:

1. На чехословакитъ желѣзници 33%
2. На югославянскитъ желѣзници 50%
3. На параходитъ на унгарското рѣчно и морско параходно д-во в Будапестъ 56%
4. На австрийското параходно д-во в Виена 50%

Ще бъде наведено и намаление на унгарскитъ и австрийскитъ желѣзници.

Предложения и запитвания.

Иванъ Дейлиновъ гара Царъ Аспарухъ Старо-Загорско разполага съ 30 тона памучно семе за продажъ.

Münchener Füllhalter Werk Christ & Wiedersich Kommanditgesellschaft — München Sandstr. 24. търси в страната ни представители за своите канцеларски и книжарски артикули.

Banque Général de Warants — Marseille 39 rue Grignan желае да влезе в търговски връзки съ тукашни износители на парцали, кости, рога, вълна, стари вжета, кълчища, стариметали и пр.

J. Van Eessel — Anvers, Longue rue Neuve 39 желае да влезе в търговски връзки съ тукашни износители на зърнени храни и дърва.

Американската къща A. Beshar & Co Inc., 285—295 Fifth Ave — New York City желае да влезе в търговски връзки съ тукашни износители на килими от речно производство.

Очакват се да пристигнатъ параходи.

Агенция „Братя Золасъ“.

Пар. „Aegina“ къмъ 22 т. м. отъ Анверсъ.

Пар. „Parugia“ къмъ 27 т. м. отъ Ливерпулъ.

Агенция „М. Станевъ“.

Пар. „Gerano“ отъ Ливерпулъ и Сванси къмъ 25 т. м.

Пар. „Polo“ отъ Лондонъ къмъ 5 августъ т. г.

Агенция „Дюрони & Раделия“.

Пар. „Jaques Fraissinet“, къмъ 28 т. м. отъ Марселия.

Пар. „Henry Fraissinet“ къмъ 28 т. м. отъ Кюстенджа.

ФРАНКО-БЪЛГАРСКА БАНКА

ЗА МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ

Капиталъ лв. 22,000,000

Резерви лв. 6,000,000.

Централа **СОФИЯ.**

Клонове: София (съ агенция Ючъ-Бунаръ),
Варна, Пловдивъ (съ агенция Филипово), Русе, Бургасъ, Хасково, Дуп-
ница, Стара-Загора, Татаръ-Лазарджикъ и Ямболъ.

Кореспонденти въ всички по-големи градове въ странство и България.

Извършва всички банкови операции.

Приема влогове при най-износни условия.

Телегр. адресъ: „Интербанкъ“. 8—34—15 Клонъ **Варна** — Телефонъ № 300.

ТЕКСТИЛЪ

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

СОФИЯ — ВАРНА.

На най-износни цени

ПРЕДЛАГА:

ПЛАТНА български белени и небелени.

ОКСФОРДИ и **МАТЕРИИ** всички видове.

Производство на собственитѣ му тжачни фабрики въ Варна.

Телефонъ № 332.

1—56—0

За телеграми: „ТЕКСТИЛЪ“.

Акционерна Банка „НАПРЕДЪКЪТЪ“ - Плевенъ

Телефонъ № 22.

Телегр. адресъ: **Напредъкбанкъ.**

ОСНОВАНА ПРЕЗЪ 1876 ГОДИНА.

Капиталъ и резерви 15,000,000 лв.

Клонове: София, Варна и Червенъ-Бръгъ.
ТЕЛЕФОНИ: № 436, № 106, № 39.

Према влогове срочни и безсрочни и по спестовни книжки

НА ИЗНОСНИ УСЛОВИЯ

**При клона въ Варна специална служба
по зърнени храни и варива на
комисионни начала.**

1—55—0

**Търновски Окръженъ Инженеръ
(Водоснабдително бюро).**

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 764.

Търновскиятъ Окръженъ Инженеръ-водоснабдително бюро, съобщава на интересующитъ се, че на 30 т. м. ще произведе въ Търновското окръжно данъчно управление **търгъ за доставката на 10,000 килограма чисто олово** на блокове, или пръчки **за водопроводи**, като ги поканва да взематъ участие въ конкуренцията. Справка Държавенъ вестникъ отъ тази година брой 70 ст. 10

гр. Търново, 6 юлий 1925 г.

1—53—1

Отъ Бюрото.

Обявление № 16

Невшанската кредитна кооперация „Надежда“ **обявява**, че на 2-й Августъ т. г., отъ 2 до 6 часа следъ обѣдъ ще произведе публиченъ явно-наддавателенъ търгъ за отдаванетоъ подъ наемъ дружествената житна магазинъ при Гара-Невша за времето отъ дена на търга н. год. до 31-й Юлий 1926 год.

Залогъ за правоучастие въ търга се изисква 10% върху първоначалната ѝ цѣна отъ 4000 лева.

Търгътъ ще се произведе въ Дружественната канцелария и поемнитъ условия могатъ да се видятъ всѣки присъственъ день въ канцеларията ни.

Желающитъ да наематъ горнята магазинъ могатъ да се явятъ него день и наддаватъ.

Село Невша, 8 Юлий 1925 г.

1—54—1

Отъ Дружеството.